

Motion till riksdagen 2024/25:1389

av **Mikael Eskilandersson m.fl. (SD)**

Familjerätt

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att införa en barndomsgaranti och tillkännager detta för regeringen.
2. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om nollvision mot barnmisär och tillkännager detta för regeringen.
3. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att utreda hur staten kan bistå kommunerna i syfte att utveckla och stärka föräldraskapsstödet för att öka barns chans till en trygg uppväxt och tillkännager detta för regeringen.
4. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att utreda införande av en kravställande föräldrautbildning i de fall risker föreligger för att barn utsätts för hedersförtryck, och detta tillkännager riksdagen för regeringen.
5. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att en vårdnadshavare som utsatt sitt barn för hedersrelaterat våld ska fräntas sitt vårdnadshavarskap och tillkännager detta för regeringen.
6. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att konsekvent värna barns rätt till sitt biologiska ursprung och tillkännager detta för regeringen.
7. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att regeringen bör bekämpa all form av EU-styrning av den svenska familjepolitiken och tillkännager detta för regeringen.
8. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att regeringen på EU-nivå och i andra internationella sammanhang bör verka mot surrogatmoderskap och surrogatarrangemang och tillkännager detta för regeringen.
9. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att regeringen bör verka för att få till internationell lagstiftning mot surrogatmoderskap och tillkännager detta för regeringen.
10. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att möjliggöra föräldraskapsbekräftelse före barnets födelse och tillkännager detta för regeringen.
11. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att lämplig myndighet ska fastställa föräldraskapet och vårdnaden så tidigt som möjligt under graviditeten och tillkännager detta för regeringen.

12. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att en känd fader till ett barn per automatik ska tillerkännas gemensam vårdnad tillsammans med barnets moder, om det är till barnets bästa och det inte finns uppenbara skäl emot det, och tillkännager detta för regeringen.
13. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att en man som tror sig vara far till ett barn ska ha rätt att väcka talan och begära ett faderskapstest samt att han direkt ska fastställas som far till barnet om ett positivt testresultat kan uppvisas och tillkännager detta för regeringen.
14. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att införa gemensam vårdnad som norm och tillkännager detta för regeringen.
15. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att tvister kring vårdnad i första hand ska lösas genom familjemedling och domstolsmål undvikas och tillkännager detta för regeringen.
16. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att utreda hur en särskild stödperson bör utses åt barnet senast i samband med familjemedling och tillkännager detta för regeringen.
17. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att det ska ge märkbara konsekvenser ifall en skriftlig överenskommelse mellan vårdnadshavare gällande vårdnad, boende och omsorg frångås och tillkännager detta för regeringen.
18. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om utbildning av familjemedlare och tillkännager detta för regeringen.
19. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att utreda om barn ska tilldelas ett eget juridiskt ombud vid processer som uppstår vid familjekonflikter och tillkännager detta för regeringen.
20. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att utreda förutsättningarna för att utse specialiserade domare vid vårdnadstvister och tillkännager detta för regeringen.
21. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att se över adoptionslagstiftningen och kunskapsspridningen för att underlätta för nationella adoptioner och tillkännager detta för regeringen.
22. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att en person som är dömd för sexualbrott mot barn bör fräntas rätten till vårdnad om egna eller andras barn och tillkännager detta för regeringen.
23. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att en person som är dömd för mord på sina barns andra vårdnadshavare bör fräntas rätten till vårdnad av sina egna barn och tillkännager detta för regeringen.
24. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att utreda hur en mer rimlig nivå på ersättning till vigselförrättare kan se ut och tillkännager detta för regeringen.
25. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att ge borgerliga vigselförrättare möjlighet att förrätta vigsel av svenska brudpar i de nordiska grannländerna och tillkännager detta för regeringen.
26. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att dra in vigselrätten för samfund som tillåter eller främjar organiserade sexköp, och detta tillkännager riksdagen för regeringen.
27. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att Kammarkollegiet ska följa upp och verka för att parallella vigselceremonier inte förekommer vare sig direkt eller indirekt och tillkännager detta för regeringen.

28. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att följa upp genomförda åtgärder och skapa förutsättningar för att motverka det ekonomiska våldet i nära relationer och tillkännager detta för regeringen.
29. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att med utgångspunkt i promemorian Några bodelningsfrågor (Ds 2005:34) utreda möjligheterna till en effektivare bodelningsprocess med en rimlig bortre tidsgräns och tillkännager detta för regeringen.
30. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att utreda hur betänketiden vid skilsmässa kan tas bort i de fall det inte finns barn under 16 år och endast den ena maken vill skiljas, och detta tillkännager riksdagen för regeringen.
31. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att utreda hur betänketiden vid skilsmässa kan tas bort i de fall det förekommer våld eller liknande brott mot person inom äktenskapet och tillkännager detta för regeringen.
32. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att utreda hur ett digitalt register för testamenten och framtidsfullmakter kan införas och tillkännager detta för regeringen.
33. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att skydda den avlidnes integritet genom lagstadgad skyldighet att hålla känsliga digitala dokument som tillhört den avlidne hemliga och tillkännager detta för regeringen.
34. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att berörda myndigheter bör informera pensionärer om hur de kan hantera sin digitala egendom och tillkännager detta för regeringen.
35. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att inrätta skriftlighets- och bevitnandekrav för fullmakter avseende större ekonomiska åtaganden och tillkännager detta för regeringen.
36. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att möjliggöra hantering av samtliga familjerättsliga dokument digitalt och tillkännager detta för regeringen.
37. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att snarast införa ett nationellt ställföreträdarregister gällande gode män och förvaltare och tillkännager detta för regeringen.
38. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att utöka tillsynen och möjligheterna till sanktioner då det brister gällande ställföreträdaransvaret för gode män och förvaltare och tillkännager detta för regeringen.
39. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att se över systemet för rätt till ekonomisk ersättning till den enskilde vid skada då det brister i gode mäns och förvaltares uppdrag och tillkännager detta för regeringen.
40. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att säkerställa och tydliggöra vilka kvalitetskriterier som ska gälla för gode män och förvaltare och deras arbete och tillkännager detta för regeringen.
41. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om en rimlig maximal gräns för antalet personer en god man eller förvaltare får företräda och tillkännager detta för regeringen.
42. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att göra det enklare att avsäga sig sitt uppdrag som god man eller förvaltare och tillkännager detta för regeringen.
43. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att skapa en rutin för att göra den gode mannen medveten om uppdragets bredd och tillkännager detta för regeringen.

44. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att de åtgärder som behövs för att en verklig nolltolerans mot officiella och inofficiella barnäktenskap ska bli verklighet särskilt bör övervägas och tillkännager detta för regeringen.
45. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att de åtgärder som behövs för att förhindra tvångsäktenskap, månggifte och kusinäktenskap ska bli verklighet särskilt bör övervägas och tillkännager detta för regeringen.

Barndomsgaranti och nollvision mot barnmisär

Den centrala utgångspunkten för Sverigedemokraternas familjepolitik är att barnens bästa alltid sätts i första rummet. Alla barn ska ha rätt till en trygg uppväxt. En nollvision mot barnmisär ska vara lika självklar som till exempel en nollvision kring döda i trafiken. En barndomsgaranti ska skapas, inom vilken samhället ställer upp en nollvision mot diskriminering, mobbning och trakasserier. Barn måste skyddas från fysiskt och psykiskt våld, sexuella övergrepp, vanvård och utnyttjande. De ska så långt det är möjligt garanteras en trygg uppväxt med båda föräldrarna.

Staten bör bistå kommunerna i syfte att utveckla och stärka föräldraskapsstödet

Det ligger stor glädje och även ett stort ansvar i att bli förälder och upprätthålla föräldraskap. Det finns i dag en frivillig föräldrautbildning som inte alla genomför. Samtidigt ser vi en utveckling där många barn far illa. Vanor och mönster från kulturer där värderingarna avviker från svensk lag och grundläggande värderingar har gjort sig gällande i stor utsträckning i Sverige. Några av dessa värderingar som råder i Sverige är exempelvis principer såsom alla likas värde, jämställdhet, barns starka rättigheter samt självständighet.

Normer och värderingar som avviker från detta förekommer i andra kulturer, vilket försätter barn i ett dåligt utgångsläge. Det är inte längre ovanligt att föräldrar medverkar till att barn utsätts för exempelvis könsstämpning, niqab, utgångsförbud eller förbud mot att vistas i badhus där båda könen vistas. Det förekommer tyvärr även vanvård och andra missförhållanden när det gäller barn till föräldrar som inte kommer från andra kulturer. Vår utgångspunkt är att det vore bra om alla som skaffar barn genomför en relevant föräldrautbildning. Alla barn, oavsett varifrån föräldrarna kommer, tjänar på att få en bra föräldrautbildning. Detta är en förmån som ges från kommunerna. Den befintliga föräldrautbildning som ges i kommuner kan behöva uppdateras så att det där tydligt ingår vad föräldraskap innebär och omfattar, vad föräldraansvaret utgörs av och vilka lagar som gäller i Sverige som föräldrar har att rätta sig efter.

Utreda införande av en kravställande föräldrautbildning vid risk för att barnet utsätts för hedersförtryck

De vårdnadshavare som till Sverige har tagit med sig eller i Sverige vuxit upp med hederskultur och riskerar att utsätta eller utsätter sitt barn för hedersförtryck, bör genomgå en kravställande föräldrautbildning. Därav bör det inrättas en ny form av kravställande föräldrautbildning som fokuserar på föräldraansvar, svensk lag såsom föräldrabalken, demokratiska principer och jämlikhetsprinciper, barns rättigheter och människans frihet. Ett hedersrelaterat förhållningssätt innebär att hålla kontroll över en individ och att upprätthålla gemensamma normer och värderingar som råder i den egna familjen eller ett större kollektiv. Hedersförtryck hänvisar till kulturella normer som påtvingas en person av den egna familjen eller släkten och kan omfatta hur man ska klä sig, bete sig, ingå äktenskap och bedriva sexualitet och andra sociala interaktioner.

Bryts normerna för hur detta ska ske kan personen utsättas för social utstötning, förnedring och andra sätt att kontrollera barnet samt andra påföljder. Denna form av kontrollerande och snedvidna syn på uppfostran motsäger de svenska normerna och värderingarna om demokrati, jämlikhet och barns rätt till en god uppväxt, frihet och utveckling. Detta är destruktiva normer, och utövande bör motarbetas och krav ställas på ett vårdnadshavarskap och uppfostran enligt svenska värderingar och lagar i Sverige.

Det hedersförtryck som utgör förtryck men som inte är straffbart kan delvis motarbetas genom att krav ställs på att en vårdnadshavare som riskerar att utöva hedersförtryck mot sitt barn ska genomgå en fördjupad föräldrautbildning om normer, värderingar och lagar i Sverige som berör barn, föräldrar, vårdnad och uppfostran. Att det föreligger risk för att någon ska utsätta sitt barn för hedersförtryck kan avgöras utifrån om personen i fråga tidigare utsatt någon för hedersförtryck eller själv blivit utsatt för det. I kommunerna bör man arbeta med tydlighet mot hedersförtryck och följa upp detta tydligare på individnivå. Utbildningen bör följas upp så att det säkerställs att mottagare av utbildningen tar innehållet till sig. Det bör utredas hur en sådan utbildning bör vara upplagd och hur riskzonen avgörs samt förutsättningar för krav på genomförande av utbildningen.

Detta ligger i linje med de förslag som Sverigedemokraterna driver om att införa en barndomsgaranti och en nollvision mot barnmisär.

En vårdnadshavare som utsatt sitt barn för hedersrelaterat våld ska fräntas sitt vårdnadshavarskap

Hedersrelaterat våld skiljer sig från hedersrelaterat förtryck genom att våldet kan utgöras av påtagliga fysiska, psykiska och sexuella övergrepp som på ett tydligt sätt i svensk lag är straffbara. Det kan vara tvångsäktenskap, hot, misshandel, våldtäkt, mord eller mordförsök. Detta används för att kontrollera och bestraffa den som man anser skadat familjens, släktens eller en större gemenskaps heder. Inget sådant ska kunna accepteras i Sverige. Nuvarande regering sätter in utökade insatser mot hedersförtryck och hedersvåld. Har en vårdnadshavare trots detta inte förändrat sin syn och sitt beteende i fråga om hur vårdnaden om barn på bästa sätt ska ske, ska vårdnadshavarskapet anses förbrukat om en vårdnadshavare utsatt sitt barn för hedersrelaterat våld.

Konsekvent värna barns rätt till sitt biologiska ursprung

Familjen är, med sin omhändertagande, kulturförmedlande och fostrande roll, samhällets viktigaste och mest grundläggande gemenskap. Trygga familjer är en nödvändig förutsättning för harmoniska samhällsförhållanden. Politikens uppgift är att stötta familjerna utan att inkräkta på deras handlingsfrihet men också att skapa starka skyddsnät och stödja barnen i de fall då föräldrarna sviker sitt ansvar eller då familjen av någon anledning fallerar. Familjen är en privat sfär, och politiken och samhället ska i så liten utsträckning som möjligt styra eller lägga sig i människors privatliv och familjeliv. Finns det däremot omständigheter i familjer eller föräldraskap som inte fungerar ska samhället och politiken ge möjligheter som kan bidra till att vända det till en fungerande situation och fungerande föräldraskap.

Moderskap och faderskap uppfyller viktiga funktioner och är någonting positivt. Att sudda ut eller negligera det vore att ta ifrån människor något av det mest grundläggande i livet, och det vore också att ta ifrån barn deras rättigheter. Den tidigare utredningen Alla tiders föräldraskap föreslår att föräldrabalken ska könsneutraliseras, något vi vänder oss emot. En könsneutralisering skulle innebära att osynliggöra kvinnor och moderskap. På samma sätt riskerar det viktiga mans- och faderskapet att osynliggöras. En sådan neutralisering skulle också riskera att försvåra förståelsen av lagstiftningen för många. Att exkludera en majoritet genom att säga sig inkludera en minoritet är motsatsen till inkluderande.

Barn har rätt till och ska ha tillgång till sitt biologiska ursprung och sina biologiska föräldrar. Det biologiska arvet har stor betydelse, för barnets individuella grundegenskaper och för rättigheter såsom arv. Utredningen Alla tiders föräldraskap, genomförd av en tidigare regering som verkade för att sudda ut kärnfamiljen och barns biologiska ursprung, föreslår utökade rättsliga rättigheter för sociala föräldrar. Där föreslås bland annat att de ska få en särskild föräldrafullmakt och självständig talerätt. Det kan ha allvarliga baksidor, såsom att försvåra för och utestänga den andre biologiske föräldern, vilket vore negativt för barnet och för den biologiske föräldern. Det riskerar också att skapa och försvåra konflikter i familjer, mellan biologiska och sociala föräldrar samt andra anhöriga. Är de vuxna inte överens riskerar konflikter mellan ännu fler vuxna kring barnet att leda till ökas stress och psykisk ohälsa hos barn. Det finns redan i dag möjligheter att skapa goda överenskommelser mellan biologiska och sociala föräldrar samt mellan berörda kring barnet. Trygghet, trivsel och lugn och ro kring barnet ska värnas.

Regeringen bör bekämpa all form av EU-styrning av den svenska familjepolitiken

Familjen är en privatsak. I Sverige ska det samhälleliga och politiken på ett rimligt sätt stötta familjer om familjesituationen eller föräldraskapet inte fungerar. Det är även viktigt att värna den privata familjesfären. Institutionerna i EU ska inte lägga sig i familjepolitiken i Sverige. På allt fler områden skapas på EU-nivå förslag och regler som innebär styrning av individer i Sverige. Det gäller även familjepolitiken. År 2023 presenterade exempelvis regeringen EU:s förslag till föräldraskapsförordning, som noteras gälla gemensamma internationellt privat- och processrättsliga regler om

föräldraskap i gränsöverskridande situationer. Förslaget innehåller också bland annat införande av ett europeiskt föräldraskapsintyg.

Tanken är att förenkla i gränsöverskridande situationer. Detta kan med stor säkerhet innebära förenkling av surrogatarrangemang, vilket kan ha förödande konsekvenser för kvinnor och barn. Det finns också betydande baksidor som att barns perspektiv inte alls står i första rummet i sådana här förslag, utan de vuxnas rätt är utgångspunkten. Barns tillgång till sitt genetiska ursprung försvåras eller åsidosätts genom sådana här förslag. Ytterligare nackdelar med att på EU-nivå styra familjepolitik är att enskilda förslag såsom EU:s föräldraskapsförordning riskerar att byggas på, fördjupas, utökas och få mer och mer innehåll och delar som ska styras, så att nationellt bestämmande och privat och familjeanknutet bestämmande minskas än mer. Detta vänder vi oss kraftfullt emot.

Verka internationellt mot surrogatarrangemang och få till internationell lagstiftning

Surrogatarrangemang är inte tillåtna i Sverige. Arrangemangen innebär att en främmande kvinna bär och föder barn åt en annan kvinna. Vi vänder oss emot att gynna sådana arrangemang i andra länder och kommer att agera för att det inte ska bli tillåtet i Sverige. Det innebär ett utnyttjande av kvinnor, människohandel och brott mot mänskliga rättigheter. Det försvårar även barnets rätt och anknytning till sitt ursprung. Även när det gäller altruistiskt surrogatmoderskap, värdmoderskap, där surrogatmamman inte får en ren ekonomisk ersättning för själva avtalet, finns risker att dessa kvinnor agerar under påtryckning, tvång eller pengar under bordet. Satt i en hederskontext är ett sådant arrangemang extremt problematiskt, då kvinnan redan lever under tvång och förtryck.

Det finns en rad risker med och negativa effekter av att underlätta surrogatmoderskap. Det påverkar synen på att det är ett alternativt sätt att skaffa barn och leder indirekt till att efterfrågan på barnfabriker ökar i länder som tillåter detta. Normaliseringen gör att kommersiell handel med kvinnokroppar riskerar att öka i fattigare länder, och det blir svårare att få till ett internationellt förbud kring surrogatarrangemang. Det går lång tid från att kontakten mellan värdmodern och de blivande föräldrarna skapas till dess att barnet lämnas över från värdmoder till adopterande föräldrar. Det gör att situationen kan förändras för de mottagande föräldrarna så att de inte längre har möjlighet att ta emot barnet. Det kan handla om olyckor, sjukdom eller till och med dödsfall som inträffar under pågående process, och då finns frågetecken om vem som ska ta ansvar för barnet. Med stor säkerhet får även en värdmoder moderskänslor under den långa tid som hon bär barnet inom sig, vilket gör att separationen mellan värdmamman och barnet kan bli känslösamt påfrestande.

Altruistiska surrogatarrangemang är tänkta att genomföras med någon i den närmaste kretsen kring föräldrarna. Det kan vara en syster eller en mamma eller en nära släkting. Att tänka sig att en kvinna ska låna ut sin kropp och sin livmoder för att föda fram ett barn och sedan lämna bort det utan starkare känslor är svårt. Att då ge barnet till någon i sin närhet, se det växa upp och samtidigt inte få ha synpunkter på hur barnet uppfostras, eller ha rätt att lägga sig i barnets liv, kan uppfattas som psykisk tortyr mot den kvinna som burit barnet i sin mage. Där sådana arrangemang är tillåtna ställs surrogatmödrarna under hård press, och deras liv styrs av de avtal som ingåtts. Sådana

arrangemang förminskar barns möjligheter till vetskap om och tillgång till sitt genetiska ursprung. I många fall påstås att barnets bästa ska komma i första rummet. När det gäller surrogatarrangemang är det vuxenperspektivet som sätts först och barnperspektivet finns egentligen inte alls.

Vi vill se en verklig kvinnorätt där kvinnor inte utnyttjas för att ge barn till andra, och en verklig barnrätt som garanterar kännedom om ens genetiska ursprung. Vi vill även få till internationell lagstiftning mot surrogatmoderskap och att Sverige ska verka på EU-nivå och i andra internationella sammanhang mot surrogatmoderskap.

Föräldraskapsbekräftelse före barnets födelse

Ett så tidigt fastställande av faderskap som möjligt är av stort värde, då det innebär hänsyn till goda förutsättningar för barnet och även innebär jämställdhet. Sverigedemokraterna står för barnets bästa, barnets rätt till båda sina föräldrar samt jämställdhet mellan kvinnor och män, mellan moderskap och faderskap. Ett tidigt fastställt faderskap säkrar barnets rätt till sitt biologiska ursprung och rätten till försörjning och arv. Det finns även psykologiska och medicinska aspekter för barnet av att känna till sin bakgrund.

Ett tillkännagivande har riktats till den föregående regeringen om att den borde återkomma med ett lagförslag som innebar att ogifta föräldrar skulle kunna bekräfta föräldraskapet digitalt redan före barnets födelse. Detta vid behandling av betänkande 2021/22:CU6. Regeringen bör återkomma med ett lagförslag i enlighet med 2021 års tillkännagivande som rörde regeringens förslag (prop. 2020/21:176) Modernare regler för bekräftelse av föräldraskap, faderskapsundersökningar och för att åstadkomma könsneutral föräldraskapspresumtion.

Fastställa föräldraskapet och vårdnaden så tidigt som möjligt under graviditeten

Så snart en graviditet är bekräftad är också den gravida kvinnan av uppenbara skäl fastställd som barnets mor. Om hon har en make fastslås denne per automatik som barnets far. Om hon däremot är ogift måste faderskapet fastställas genom en särskild registrering. Detta gäller även om de blivande föräldrarna är registrerade som sammanboende. Ett sådant fastställande av faderskap kan enligt nuvarande regelverk påbörjas tidigast två månader innan barnet är beräknat att födas.

Detta medför bland annat en risk för formella komplikationer i de olyckliga fall då endera föräldern avlider innan faderskapet är fastställt. Det kan handla om ett arv som går förlorat eller att barnet plötsligt står utan vårdnadshavare. I båda fallen innebär det helt onödiga juridiska svårigheter i en situation som redan är djupt tragisk för alla inblandade. Därtill gäller att det för många föräldrar upplevs såväl märkligt som frustrerande och i vissa fall hindrande att det som för dem är självklart, att de båda är blivande föräldrar, inte är formaliserat och att det därmed inte går att hänvisa till. Exempelvis skulle ett förslag som en rätt för blivande fäder att ta ledigt för att närvara vid en ultraljudsundersökning inte vara verksamt om faderskapet inte redan var fastställt.

Blivande föräldrar bör rimligen frivilligt kunna fastställa faderskapet så snart graviditeten konstaterats. Dessutom bör det vara en rutinåtgärd att erbjuda hjälp med detta vid de första kontakterna med mödravården och att processen ska moderniseras och förenklas. I dag görs normalt inga medicinska undersökningar av huruvida personen som utger sig för att vara pappa till barnet verkligen är den biologiska pappan. Därför skulle inte ett möjliggörande av tidigare registrering av faderskap medföra någon förändring gällande säkerhet. En utredning kring faderskap bör endast ske i de fall det finns oklarheter. Om föräldrarna är eniga bör det därför gå att fastställa faderskapet på ett enkelt sätt och så tidigt som möjligt.

Gemensam vårdnad som norm och faderskapstest

Det bör vara rutin inom mödravården att inleda processen om fastställande av faderskapet i de fall föräldrarna ger sitt medgivande. När barnets fader är känd och faderskapet är fastställt innan födseln av barnet så bör vårdnaden om barnet från och med barnets födelse också bli gemensam, om det inte finns uppenbara skäl för att den inte ska bli det.

Ett barn har rätt till båda sina föräldrar. Det förekommer att fadern inte upplyses om att han blivit far till ett barn. Det finns även fall där det är osäkert vilken man som är far till ett barn. I de fallen en man får kännedom om att ett barn fötts som han skulle kunna vara far till, så bör det vara både möjligt och enkelt för honom att få det undersökt om han är fadern till barnet. Regeringen bör därför ta initiativ till en lagändring som innebär att en man som tror sig vara far till ett barn ska ha rätt att väcka talan och begära ett faderskapstest samt att han direkt ska fastställas som far till barnet, om ett positivt testresultat kan uppvisas.

Om det är till barnets bästa ska målet vara att föräldrarna har gemensam vårdnad. Det borde vara en självklarhet att barn ska ha rätt till båda sina föräldrar.

Trots arbetet med att skapa likvärdiga möjligheter för båda föräldrar kvarstår moderns unika rätt att, i de fall föräldrarna inte är gifta, ensam avgöra om fadern till det gemensamma barnet även ska vara vårdnadshavare. Detta innebär att barn i vissa fall riskerar att gå miste om sin far endast på grund av att detta är moderns vilja, och fäder kan förlora rätten till föräldrapenning och barnbidrag. Det kan även innebära att barnet går miste om medicinska och psykologiska faktorer, som kännedom om eventuella sjukdomar på faderns sida, om sitt ursprung och om arv. Skyddsnätet runt barnet och rätten till båda föräldrarna brister när modern ensam ges makten att avgöra om barnet ska tvingas att avstå från umgänge med sin fader. Därför ska gemensam vårdnad vara den naturliga utgångspunkten efter ett barns födelse. Gemensam vårdnad ska inverka på att båda föräldrarna är delaktiga i barnets förhållanden, att de båda tar ansvar för barnet, utöka möjligheterna för barn att få tillgång till båda sina föräldrar och främja goda förhållanden mellan barnet och båda föräldrarna.

Då fadern till barnet är känd ska denne alltså automatiskt tillsammans med modern bli barnets vårdnadshavare och eventuella andra vårdnadsförhållanden utredas i efterhand enligt samma regler som i dag, om det är motiverat. I dag erhåller båda föräldrarna gemensam vårdnad automatiskt endast om de är gifta. Då familjestrukturerna i dag ser annorlunda ut föds många barn utan att föräldrarna bor tillsammans och ännu fler utan att föräldrarna är gifta, varför en modernisering av

lagstiftningen är påkallad. Gemensam vårdnad ska dock inte infalla om en av föräldrarna under graviditeten visat sig vara grovt olämplig som förälder.

Familjemedling, stödperson för barn, utbildning av familjemedlare och märkbara konsekvenser för att bryta en överenskommelse

Kommunens familjerättsenhet bör vid separationer sammankalla berörda parter till samarbetsamtal som ska vara obligatoriska, i syfte att enas för barnets bästa. Stöd från familjerättens sida bör ges till båda parter inom samarbetsamtalen i syfte att nå enighet. Detta genom att en modell införs där parterna ska delta i samarbetsamtal. Utgångspunkten är att barnets bästa ska uppnås vid separation, gällande vårdnad och boende, samt att delad vårdnad ska vara norm.

Regeringens förslag i propositionen Ett stärkt barnrättsperspektiv i vårdnadstvister (prop. 2020/21:150) innebär obligatoriska informationssamtal, vilket närmar sig vårt förslag om familjemedling, men det når inte hela vägen fram. Vi vill se en mer långtgående familjemedling kring vårdnad, enligt modell från norsk ”meckling”. När en vårdnadshavare blir kallad av sociala myndigheter för samarbetsamtal om barnets boende, umgänge och omsorg så ska vid en överenskommelse ett skriftligt avtal ingås som ska vara juridiskt bindande till dess att en annan skriftlig överenskommelse avtalats eller ett annat juridiskt beslut tagits mellan vårdnadshavarna. I dag kan en överenskommelse som sker under familjemedlingen brytas av den ena parten. Sverigedemokraterna anser det vara ett ohållbart system, och det fokuserar inte på vad som är bäst för barnet. Ett schema om vårdnad ska gälla fram tills att något annat är avtalat, och det ska inte gå att bryta den aktuella överenskommelsen utan rättsliga konsekvenser.

Dessutom bör centrala utbildningsinsatser genomföras med krav på obligatorisk utbildning för framför allt familjemedlare. Detta bör ske genom ett övergripande kvalitetslyft. Familjemedlarna ska därför ges en särskild utbildning för sitt uppdrag, och vikt bör läggas vid lämplighet. Tillkännagivanden har riktats till föregående regering om att det bör göras en översyn av vilka kunskapshöjande åtgärder som kan behövas för de personer som arbetar med familjerättsliga frågor. Dessutom bör frågan om utökade möjligheter för socialnämnden att hämta in uppgifter utan vårdnadshavares samtycke ses över. Det bör ses över hur vårdnadsutredningar kan kvalitetssäkras.

En separation kan vara en upprivande och svår tid för en familj, inte minst för barnen. Forskning visar att konflikter och dålig kommunikation mellan föräldrar ökar riskerna för en negativ känslomässig och social utveckling hos barn. Möjlighet finns att förbättra situationen för dessa barn och undvika långa rättsprocesser med både ekonomisk och emotionell påfrestning som följd. Detta genom att ge vårdnadshavarna möjlighet att i stället hitta samförståndslösningar i de fall konflikter kring vårdnad och liknande uppstår. Parterna bör ges stöd av familjerätten för att finna samförstånd. Tidig medling används i Norge med goda resultat. Det bör även kunna göras i Sverige.

Viktigt är att nå föräldrar på ett tidigt stadium av separationen, då bäst förutsättningar finns för att kunna nå samförstånd. Därför bör en modell införas som sammankallar berörda parter till familjemedling på socialtjänsten, i syfte att enas för barnets bästa. Detta redan så snart det står klart att föräldrarna flyttat isär. I samband med detta bör också en särskild stödperson utses åt barnet. Barn över 16 år ska själva

kunna påverka den egna livssituationen, och stor hänsyn ska där tas till vad barnen själva önskar när det kommer till boende och omvårdnad.

Då föräldrar bråkar och har svårt att komma överens används ett barn ofta som vapen mot den andre föräldern. Där hamnar barnet i lojalitetskonflikt, vilket blir påfrestande. Barn har rätt att älska och ha tillgång till båda föräldrarna. Enligt lagen ska fokus ligga på barnens bästa. Trots detta är det föräldrarnas intressen som i dag tas till vara genom juridiska ombud, och det är främst ur föräldrarnas perspektiv som vårdnaden diskuteras och lösningar presenteras. Mycket lite fokus hamnar på barnets behov av sina föräldrar och andra anhöriga, där till exempel syskon och mor- och farföräldrar ofta helt glöms bort. Genom ett särskilt ombud för barnet kan barnets intressen bättre tillgodoses än fallet är i dag.

Deltagande i familjemedling ska utgöra ett villkor för att få sin sak prövad i domstol gällande vårdnad, boende och umgänge. I dag erbjuds frivilliga samarbetssamtal, men det är föräldrarna själva som måste ta initiativ till dessa. Ofta sker det först i ett senare skede, då konflikten redan kan vara djup, vilket leder till svårigheter att komma överens. Dessutom kan den ena eller båda parter neka till samarbetssamtal utan vidare konsekvenser.

Tilldela barn ett eget juridiskt ombud vid vårdnadstvister

Sverigedemokraterna står på barnens sida vid en konflikt mellan två vårdnadshavare. Fokus ska ligga på barnens välbefinnande, men tyvärr blir barn många gånger ett redskap mellan två föräldrar i en infekterad konflikt emellan.

Flera olika instanser har pekat på att det finns brister i fråga om att tillgodose barns rättigheter i rättsliga processer, och vi måste verka för att barnens talan får större utrymme än vad som sker i dag. Detta kan förbättras genom att barnen har rätt till ett eget juridiskt ombud.

Förslaget om att barn ska ha rätt till ett eget juridiskt ombud var aktuellt i betänkandet SOU 2017:6, utan åtgärd från den dåvarande regeringen. Sverigedemokraternas linje är att kan vi stärka barnens rättigheter i en redan utsatt situation så ska vi också agera i den riktningen. När det gäller umgänge, bostad och vårdnad ska fokus ligga på vad som är bra för barnet, inte föräldrarna. Vi måste även säkerställa att rätt kompetens dömer i dessa komplexa mål.

Utred förutsättningarna för att utse specialiserade domare vid vårdnadstvister

Barnets bästa ska alltid vara i fokus, och från rättssamhället ska barn och vårdnadshavare känna en trygghet i en rättvis process som inte skiljer sig åt oavsett var i Sverige man får sin sak prövad.

Frågor som är komplexa kan uppstå rörande barns välbefinnande och ska behandlas med en varsamhet då traumatiska händelser i ett barns liv kan sätta livslånga spår som kan skapa försvårande omständigheter även som vuxen.

För att utöka kunskapsnivån och för att domstolsbeslut inte ska skilja sig nämnvärt åt oavsett var tvistemål provas så bör särskilda specialiserade domare handha avancerade tvistemål rörande vårdnad, boende och vård av barn.

Vi förespråkar att regeringen i ett första steg går vidare med att utreda möjligheterna att utse så kallade familjerättsdomare som ska hantera ärenden rörande tvistemål där barn är inblandade. Det kan finnas behov av kunskapsinsatser och andra åtgärder innan man tilldelas ett mandat att verka som familjerättsdomare.

Regeringen bör gå vidare med att utreda möjligheterna att inrätta specialiserade domstolar i tvistemål där barn är inblandade, men i form av att utreda specialiserade domare, inte domstolar. Rätt expertis ska döma i den här sortens tvister, så att avgöranden inte skiljer sig åt beroende av var de görs och vem som dömer i processer där barn är involverade.

Förbättrade förutsättningar, barnets bästa vid vårdnadsöverflyttning och adoption av placerade barn samt förenklad adoptionsprocess för familjehemsföräldrar

Åtgärder när det gäller dessa frågor möts upp av Tryggare hem för barn (prop. 2024/25:10) och kommer att genomföras, vilket vi stöder.

Ett barn får adopteras endast om det med beaktande av samtliga omständigheter är lämpligt. Vid den bedömningen ska särskilt beaktas barnets behov av adoption och sökandens lämplighet att adoptera. Det krävs vidare samtycke från en förälder som är vårdnadshavare men däremot inte från en förälder som är utan del i vårdnaden. Om en överflyttning av vårdnaden har skett, krävs det alltså inte samtycke från den biologiska förälder som har mist vårdnaden. En sådan förälder har däremot rätt att komma till tals i adoptionsärendet. Det finns även vissa möjligheter att besluta om adoption utan en vårdnadshavares samtycke, nämligen om vårdnadshavaren befinner sig på okänd ort eller är varaktigt förhindrad att samtycka till följd av en psykisk sjukdom eller något annat liknande förhållande. Utöver detta finns det en möjlighet till undantag från kravet på samtycke om det finns synnerliga skäl för det.

Dessa regler är alltför begränsande och tar för lite hänsyn till barnets bästa. Barn som placeras i familjehem bör ha större rättigheter till ett bra liv och en trygg uppväxt. Därför ska barnets bästa verkligen gå före alla andra intressen när det gäller vårdnadsöverflyttning och adoption vid familjehemsplaceringar. Utöver det vill vi även att prövningen av en fråga om vårdnadsöverflyttning till familjehemsföräldrar görs i den ordning som är mest lämplig och ändamålsenlig för barnet.

Lilla hjärtat-fallet behandlades i socialutskottets betänkande 2021/22:SoU33 Barnets bästa när vård enligt LVU upphör – lex lilla hjärtat. I samband med detta delar Sverigedemokraterna experternas synpunkter som de framförs i yttrandet till utredningen Barnets bästa vid fortsatt vård enligt LVU. Det behövs en grundläggande helhetsöversyn av barnavårdslagstiftningen som omfattar regleringen i socialtjänstlagen, LVU och föräldrabalken. Kompetensen bör stärkas vid de domstolar som hanterar mål om vårdnadsöverflyttningar. Socialnämnden bör vara skyldig att aktualisera frågan om adoption när ett barn har varit placerad i ett och samma familjehem under en viss tid.

Det bör utredas hur en förenklad process kan ske för att familjehemsföräldrar ska kunna adoptera ett barn som bott hos dem en längre tid och där förhållandena hos den biologiska familjen är negativa för barnet.

Underlätta för nationella adoptioner

I Sverige förekommer mycket få inhemska adoptioner. Detta kan tyda på att möjligheten till och kunskapen kring inhemska adoptioner är begränsad, men trots det finns det barn i Sverige som är i behov av en trygg och älskvärd uppväxt. Adoption av svenska barn är för många ett okänt alternativ vid oönskad graviditet. Detta trots att vi inom Sverige har barn som kan och är i behov av att adopteras. Det bör ses som en självklarhet att adoption först och främst sker av barn inom rikets gränser. Möjligheten till och kunskapen kring inhemska adoptioner bör regeringen understödja genom väl formulerad information från myndigheter och andra berörda instanser som ska förmedlas vidare till alla svenska medborgare som ansöker om adoption.

Förlorad umgängesrätt till barn vid allvarliga brott mot barnet eller närstående

Många vuxna, och även barn, utsätts för våld i hemmet. Antalet personer som bor i skyddat boende har ökat. Många flyr för sitt liv från en partner som misshandlar dem, som efter verkställd dom kan leva sitt liv så som tidigare, och dessutom har förövaren laglig rätt att kräva umgängesrätt med sina barn. Det är oftast den utsatta som tvingas flytta, byta namn, byta skola för barnen och lämna släkt och vänner.

Sverigedemokraterna driver skarpa förslag till förmån för brottsoffer och vill att konsekvenser ska vara kännbara för gärningsmän. Vi driver även politik som utgår från barnets bästa och står bakom bestämmelsen om barnfridsbrott. Umgänge och umgängesrätt ska utgå från barnets behov – inte förälderns. Det är uppenbart att den förälder som gjort sig skyldig till grova våldsbrott mot barnet, den andra föräldern eller en annan närstående till barnet kan tillföra fler risker och nackdelar än fördelar för barnet i umgängessituationer. Allvarliga brott mot närstående eller i hemmet bör därför innebära förlorad rätt till umgänge med barn.

En lagrådsremiss publicerad i juli 2024 innehåller förslag om att portalparagrafen om barnets bästa i föräldrabalken ska ändras så att det framgår att risken för att barnet far illa ska ha en särskilt framträdande plats vid bedömningen av vad som är bäst för barnet i frågor om vårdnad, boende och umgänge. Det kan exempelvis komma att innebära att barn som riskerar att utsättas för våld inte ska tvingas till umgänge med en våldsam förälder. Vi ser fram emot de slutliga förslagen.

Förlorad rätt till vårdnad om egna eller andras barn för en person dömd för sexualbrott mot barn

Barnets bästa ska alltid beaktas. Barns rätt till trygghet, säkerhet och ett normalt liv utan övergrepp anses som självklart för de allra flesta. Trots detta förekommer det att barn lever i dåliga förhållanden och utsätts för övergrepp eller att risken är överhängande. Det finns skäl att stärka den familjerättsliga politiken när det gäller skydd från missförhållanden, negativ påverkan och övergrepp. Det förekommer att vårdnadshavare inte månat om barn utan tvärtom utsatt dem för fara och övergrepp. Har en vårdnadshavare begått sexualbrott mot barn finns risken att det upprepas. Därför ska en person som är dömd för sexualbrott mot barn fråntas rätten till vårdnad om egna eller andras barn.

Förlorad rätt till vårdnad om egna barn vid mord på barnets andra vårdnadshavare

År 2018 krävde experter lagändringar med anledning av att 164 barn på 2000-talet (2018) upplevt att pappa dödat mamma. Morddömda kan fortsätta att styra barnens liv från fängelset och neka dem att byta skola eller skaffa pass eller vägra dem psykologhjälp. Drabbade barn hamnar i beroendeställning. Detta skickar signaler till barnen att det inte går att lita på vuxna, att samhället inte ställer upp och att barnet inte har mycket att säga till om och inte värderas särskilt högt. En vårdnadshavare som är dömd för mord på sina barns andra vårdnadshavare ska fråntas rätten till vårdnad av sina egna barn.

En mer rimlig nivå på ersättning till vigselförrättare

Att förrätta en vigsel är ett viktigt uppdrag. Många personer väljer en borgerlig vigsel, och därför bör efterfrågan på vigselförrättare på bättre sätt mötas. Även om det är ett hedersuppdrag att få viga par så bör möjligheten att få förrätta vigsel i högre grad mötas. Uppdraget kräver viss förberedelse, tid och engagemang.

Länsstyrelsen ersätter borgerliga vigselförrättare med 110 kronor för en vigsel samt med 30 kronor ytterligare per vigsel om flera vigslar förrättas samma dag. Ersättningen har inte ändrats på över 30 år. Borgerliga vigselförrättare krävde år 2017 förhöjd ersättning, men trots detta kvarstår ersättningsnivån. Summan är anmärkningsvärt låg, exempelvis jämfört med arvoden för andra uppdrag inom det allmännas försorg som privatpersoner eller förtroendevalda kan ha. I många fall tar dessa uppdrag möjligen i vissa fall längre tid i anspråk, men det har framkommit kritik mot den låga ersättningen även för dessa uppdrag.

Själva vigselförrättningen tar tid. I många fall innebär den en resa samt förläggning till helg, då vigselförrättaren får avstå från andra aktiviteter. En alltför låg ersättning kan leda till ett lägre intresse för att ta vigselförrättaruppdrag. Med anledning av detta bör möjligheterna till förhöjd ersättning ses över.

Vigsselförrättande i de nordiska grannländerna

Det förekommer önskemål om vigsselförrättande av svenska vigsselförrättare där Sveriges gräns passeras till ett närliggande land, eller i ett närliggande land. Det kan exempelvis gälla då svenska par reser med båt eller bor i Sverige men vill gifta sig på andra sidan en närliggande landsgräns.

Enligt Skatteverket gäller för borgerliga vigsselförrättare att länsstyrelsen i varje län förordnar borgerliga vigsselförrättare. Enbart den som är förordnad av länsstyrelsen är behörig att förrätta en borgerlig vigsel, och behörigheten gäller i hela landet. Enligt gällande lag (1904:26) om vissa internationella rättsförhållanden rörande äktenskap och förmynderskap kan regeringen bestämma att en diplomatisk eller konsulär tjänst eller en befattning som präst ska vara förenad med en behörighet att i en främmande stat förrätta vigsel enligt svensk lag. Regeringen kan även genom ett särskilt förordnande ge en lämplig person en sådan behörighet.

Om svenska vigsselförrättare fick viga svenska medborgare utomlands skulle det underlätta i hög grad för de som av olika skäl önskar eller behöver viga sig i ett närliggande land.

Dra in vigselrätten för samfund som tillåter eller främjar organiserade sexköp, och Kammarkollegiet ska aldrig acceptera parallella ceremonier

Under lång tid har problem förekommit med att religiösa ledare i Sverige på olika sätt motverkar svenska regler och det som allmänt sett gäller för vigsel mellan två personer som älskar varandra. Det har avslöjats att sexköp i form av tillfälliga äktenskap i organiserad och systematisk form varit kopplade till islamiska samfund; en sådan undersökning och rapportering genomfördes exempelvis av Sveriges Television 2022. Rapporteringen visade att det i princip var fråga om människohandel och sexslaveri samt att i många fall moskéer och muslimska religiösa ledare samordnade dessa så kallade njutningsäktenskap och satte dem i system.

Detta utgör ett parallellsamhälle med en kulturellt avvikande syn på kvinnor och äktenskap som inte kan tolereras. Förekomsten har varit känd sedan tidigare, men rapporteringen visade en omfattning som det inte kan bortses ifrån. Att dessa religiösa ledare och aktiva kopplade till moskéer haft så lång tid på sig och så många möjligheter att ta del av de demokrati- och jämställdhetsvärderingar och regler som gäller i Sverige men ändå inte accepterat dessa, kräver förändring.

Det har också uppdagats att det förekommer att muslimska församlingar kräver tillstånd från en manlig släkting för att vuxna kvinnor ska få gifta sig. Detta ska inte på något sätt godkännas i Sverige. Kammarkollegiet bör utföra kontroller på bättre sätt. De har bland annat i uppdrag att fatta beslut om att ge trossamfund tillstånd att förrätta vigsel. Myndigheten förordnar också präster och andra befattningshavare till vigsselförrättare. Vid förordnande av vigsselförrättare ska de även säkerställa att de blivande vigsselförrättarna har nödvändiga kunskaper för uppdraget samt genomföra kunskapskontroller om hur vigseln ska gå till. I samband med det borde myndigheten också ges uppdraget att säkerställa att vigseln ska ske på jämställda grunder, och regler om detta behöver skapas. Rapportering visar att det förekommer att myndigheten

godkänner en vigselrätt så länge det klargörs att en eventuell parallell religiös ceremoni inte är juridiskt giltig. Men myndigheten känner till att samfundet i vissa fall genomför en alternativ, parallell ceremoni där tillstånd krävs av en manlig vårdnadshavare för kvinnan som ska gifta sig. Vi menar att detta inte kan accepteras. Det innebär ett indirekt godkännande av en oacceptabel ordning.

Detta ställer krav på oss i Sverige att ställa tydligare krav. Äktenskapslagstiftningen i Sverige hänger samman med utvecklingen av kvinnans rättigheter och jämställdhet med mannen; dagens regler om äktenskap infördes 1921 och är föregångare till 1987 års äktenskapsbalk. Giftorätten infördes då den gifta kvinnan i Sverige blev myndig, fick rättshandlingsförmåga och rösträtt. Äktenskapet är en värdefull förening mellan två människor och ska värderas högt. Samfund som inte tar krafttag mot organiserade sexköp och imamer som viger par enligt tradition för njutningsäktenskap ska bli av med vigselrätten, och Kammarkollegiet ska inte varken direkt eller indirekt acceptera parallella ceremonier där en man godkänner om en kvinna får gifta sig eller ej. Det svenska systemet för äktenskap och vigsel ska värnas.

Åtgärder för att motverka ekonomiskt våld i nära relationer

Vi måste verka för en fortsatt kontinuitet i arbetet mot allt sorts våld. Ett växande samhällsproblem är det ekonomiska våldet i nära relationer, och det är ett våld som oftast drabbar kvinnor. Det ekonomiska våldets syfte består oftast av att skada den andra partens ekonomi, välmående och i vissa enskilda fall relationen man har med de gemensamma barnen. Frågan kring ekonomiskt våld är många gånger komplex och inte alltid tydlig; därför behövs det en uppföljning av det pågående arbetet på området. Genom att analysera de åtgärder som genomförs får vi kunskaper som kan bidra till att minska det ekonomiska våldet i nära relationer.

Bodelningsprocesser som drar ut på tiden innebär stora problem för den enskilde, vilket oftast är ett resultat när makarna inte är överens eller när den ena parten förhindrar bodelning, när skilsmässan varit oönskad. Bodelningsprocessen kan användas för att utföra psykiskt och ekonomiskt våld mot den man skiljer sig ifrån. När det varit fråga om utnyttjande, våld och/eller ekonomiskt våld är det av särskild vikt att den utsatta inte försätts i än större problem såsom en förhalad bodelningsprocess, men tyvärr är det inte sällan just det som sker, vilket kan leda till att den ena parten skuldsätts under en lång tid efter bodelningsprocessens avslutande. Det är av betydande vikt att en bodelning sker skyndsamt; det är ofta kvinnor som sätts i en besvärlig sits där bodelningen många gånger blir ett redskap för männen att på olika sätt åsamka obehag och skada för kvinnorna. Det behövs bättre regler för en rimlig och jämställd bodelningsprocess. Sverigedemokraternas förslag om ett tillkännagivande till regeringen om att regeringen bör ta de initiativ som krävs för att säkerställa en välfungerande, effektiv och rättssäker ordning för bodelningar och se över möjligheten att införa en rimlig bortre tidsgräns bifölls av riksdagen i april 2023. Vi avser att följa regeringens hantering av frågan noga.

Betänketid före en skilsmässa

Dagens äktenskapsbalk stipulerar att äktenskapsskillnad ska föregås av betänketid i vissa fall. Betänketid på minst sex månader gäller om båda parter är överens om att skiljas om de båda begär det eller om någon av makarna varaktigt bor tillsammans med ett eget barn under 16 år som står under den makens vårdnad. Äktenskapsskillnad ska också föregås av betänketid om skilsmässan är begärd av enbart den ena maken.

I Sverige är man fri att gifta sig med vem man vill, eller att inte gifta sig. Man bör därför ha samma frihet att skilja sig. Det är dock rimligt med ett förfarande som innefattar viss betänketid i de fall det finns barn under 16 år inblandade, men det skapar onödiga hinder i andra fall.

Betänketiden blir också problematisk i de fall det förekommer våld, hot, trakasserier eller liknande inom äktenskapet. I dessa fall bör det vara möjligt att skilja sig omgående även om någon av makarna har barn under 16 år. Det torde under alla omständigheter vara för barnets bästa att inte behöva stanna längre än nödvändigt i en hemsituation där våld sker. Regeringen bör därför tillsätta en utredning som undersöker hur förändringar av betänketiden kan ske både i de fall ingen av makarna har vårdnaden av barn under 16 år och i de fall det förekommer våld eller andra liknande brott mot person inom äktenskapet.

Register för testamenten och framtidsfullmakter, skydda avlidnas integritet och informera pensionärer om hantering av digital egendom

Det finns fördelar med att inrätta ett frivilligt register för testamenten och framtidsfullmakter. Testamenten och framtidsfullmakter upprättas i dag ofta med hjälp av banker, begravningsbyråer eller andra privata aktörer men kan också upprättas privat. De ska vara skriftliga och bevittnade för att vara giltiga när en bodelning ska ske eller bankärenden utföras, och därför måste dokumenten finnas i original.

Många gånger förvaras dokumentet i hemmet eller i ett bankfack, men ordentliga föreskrifter för hur bankerna ska hantera dessa bankfack vid innehavarens bortgång saknas. Tyvärr händer det att testamenten kommer bort eller inte hittas. Det kan bero på olika saker. Exempelvis kan testatorn ha ångrat sig och förstört dokumentet, men det kan också vara så att någon som sett sig missgynnad av testamentet valt att låta det försvinna. De som är sjuka en tid innan sin bortgång lämnar inte sällan över ansvar för ekonomi och liknande till någon annan, vilket innebär att fler än författaren kan ha tillgång till testamentet.

Även om arvingar vet om att den avlidne har skrivit ett testamente och kanske även vad det innehåller måste handlingen finnas fysiskt för att gälla. Rätten att återkalla ett testamente innebär också att bevisbördan blir stor för den som utan ett original vill påskina ett testamentes giltighet. Hade testamentet i stället förvarats hos en statlig nationell myndighet skulle det vara enkelt att hitta och dessutom vara ostridigt gällande äkthet.

Det har diskuterats att införa möjligheten till statlig testamentesregistrering. År 2021 riktades ett tillkännagivande till regeringen från civilutskottet: ”Regeringen bör skyndsamt ta de fortsatta initiativ som krävs för att ett testamentesregister ska bli verklighet.”

Ett liknande register finns redan i flera andra länder. Registreringen ska innebära att man som privatperson meddelar om testamentet och innehållet samt att arvingar kan ta del av ett testamente de vet är giltigt och i rätt version. Registreringen ska fungera som ett skydd för den som vill vara säker på att arvsfördelningen enligt testamentet följs.

Ett oberoende frivilligt register för testamenten och framtidsfullmakter med möjlighet till digital hantering borde därför vara att föredra. Det skulle även underlätta med ett centralt register när framtidsfullmakten ska användas då dagens ordning, att fullmakten ska sändas i original till banken, är ineffektiv och krånglig. Dessa frivilliga register ska vara till för att den enskilde ska kunna säkerställa att hans eller hennes testamente eller fullmakt inte försvinner eller aldrig hittas och för att säkerställa att den som getts en fullmakt enkelt kan använda den och att den sista viljan blir uppfylld.

En utredning tillsattes i mars 2024 (dir. 2024:28) för att bland annat undersöka hur ett testamentesregister i offentlig regi kan inrättas. Vi ser fram emot det färdiga förslaget.

Skriftlighets- och bevitnandekrav för fullmakter

Fullmakter har inte samma lagkrav om att vara skriftliga och bevitnade som testamenten och framtidsfullmakter har. Det är problematiskt i många fall. Det kan utnyttjas. Ett exempel är då en person är utsatt för ekonomiskt våld, om en före detta partner exempelvis utsätter personen för påtryckningar eller reella ekonomiska övergrepp där förövaren tar kontrollen över den utsattas ekonomi och liv. De låga kraven för fullmakter kan missgynna utsatta personer.

En fullmakt är en utfästelse från en fullmaktsgivare till tredje man om att en särskilt utsedd person har rätt att företa rättshandlingar i fullmaktsgivarens namn. Det är av vikt exempelvis om någon själv inte har möjlighet att sköta sina bankärenden. Ofta är en fullmakt skriftlig och i vissa fall krävs att den är skriftlig för att vara giltig, men det finns inga krav på att den ska vara bevitnad. Till skillnad från ett testamente eller en framtidsfullmakt där lagen stipulerar att fullmaktsgivarens underskrift ska bevitnas av två samtidigt närvarande vittnen, kan en fullmakt för att t ex utföra bankärenden eller fastighetsköp mycket lätt förfalskas då den inte omfattas av samma formkrav.

Det är rimligt att enklare typer av fullmakter, för att hämta ut ett paket åt någon eller liknande, inte har som krav på att vara bevitnade. Men det bör alltid vara krav på att en fullmakt är skriftlig och bevitnad för att utföra större ekonomiska åtaganden.

Digitaliserad hantering av familjerättsliga dokument

Omställningsprocessen till digital hantering av handlingar är långt gånge. Detta är den kanske mest omfattande samhällsförändringen sedan industrialiseringens dagar.

Fortfarande behöver vissa familjerättsliga ansökningar och signeringar ske manuellt.

Detta trots att avancerade avtal i de flesta sammanhang kan hanteras och signeras digitalt. Elektronisk signering via bank-id används i många sammanhang, även där hög säkerhet och stark sekretess är nödvändig.

Exempel är att det finns rättsliga hinder vid elektroniska underskrifter i fråga om överlåtelse av fast egendom och upprättande av testamente och äktenskapsförord.

Fysisk underskrift krävs för att vissa rättshandlingar ska vara giltiga. Föräldrar som är överens om att ändra boende, umgänge eller vårdnad kan ansöka hos tingsrätten om detta, men det finns ingen särskild blankett för att ansöka, enligt Sveriges Domstolar. Där uppmanas sökande i stället att skriva på ett vanligt papper vad det är man kommit överens om, att signera och skicka in.

Det är rimligt att familjerättsliga handlingar, ansökningar och signeringar även ska kunna lämnas in digitalt för den som så önskar. Regeringen bör möjliggöra att alla familjerättsliga dokument ska kunna hanteras digitalt och samtidigt fortsatt rättssäkert. Detta skulle korta handläggningstiderna, minska kostnader och även vara positivt ur miljösynpunkt. Digitaliseringen bör vara en ständigt pågående process för att förenkla och förbättra.

Översyn av gode män och förvaltare

Systemet med gode män och förvaltare behöver ses över. Sverigedemokraterna har länge drivit frågan om behov av en översyn och om att införa ett nationellt register.

Utredningen Gode män och förvaltare – en översyn (SOU 2021:36) uppmärksammar vissa problem. Utredningen lägger fram förslag om bland annat mer insyn i ställföreträdares verksamhet och krav på ställföreträdares redovisning och överförmyndares granskning. Vidare föreslås att det ska vara obligatoriskt med försäkring för ställföreträdare, skyldighet för överförmyndaren att informera en tilltänkt ställföreträdare om innebörden av uppdraget och att överförmyndaren ska utse en ny ställföreträdare så snart som möjligt när en ställföreträdare begär sitt entledigande. Införande av ett nationellt ställföreträdarregister föreslås.

En stor invandring har lett till en överbelastning av systemet för ställföreträdare. För att lösa situationen kan andra lösningar behövas än att enbart förlita sig till människors goda vilja. Dessutom har det visat sig att systemet utnyttjats av personer som för ekonomisk vinning tagit sig an godmanskap för betydligt fler sökande än vad som är praktiskt möjligt att hinna med.

Det finns ett stort behov av att inrätta ett nationellt ställföreträdarregister för att kunna kontrollera hur många uppdrag en ställföreträdare har och för vem. Ett sådant register kan också användas för att möjliggöra att välja bort olämpliga ställföreträdare. Ett nationellt register över ställföreträdare skulle, enligt Pensionsmyndigheten, medföra mindre risk för fel i deras handläggning och en högre rättssäkerhet i myndighetsutövningen. Myndigheten hänvisar också till att JO har påpekat brister i den nuvarande hanteringen av ställföreträdaruppgifter i Försäkringskassans och Pensionsmyndighetens register då de har missat att hantera byte av ställföreträdare. Enligt Pensionsmyndighetens bedömning ska investeringen i registret kunna intjänas på tre till fyra års sikt, utan hänsyn tagen till mer svårkalkylerade nyttor som ökad rättssäkerhet. Därför bör ett nationellt register snarast införas.

Av Riksrevisionens granskning Tillsyn av ställföreträdare och överförmyndare – Statens bristande ansvar för samhällets mest utsatta (RiR 2017:33) framgår, utöver att det behövs ett automatiserat nationellt register, att flera områden både behöver och kan förbättras. Detta gäller tillsyn, organisation och överförande av kunskap. Förutom förbättrad tillsyn behöver det finnas möjligheter till sanktioner, och den enskilde ska

också ha rätt till ersättning för ekonomisk skada i det fall en ställföreträdare missköter sig. Skyddsnetet för utsatta människor måste vara starkt.

Det är lika viktigt att ställa tydliga krav på ställföreträdare från start som att någon ställer upp som ställföreträdare. Detta så att ställföreträdarskap kommer att innebära att hög kvalitet hålls, att den som företräds får den hjälp den ska få, att alla vet vad som gäller och att kontroll finns på insatserna. Med en tydlig kravställning enligt förutbestämda kvalitetsnormer minskar riskerna för att fel begås och problem uppstår. Regeringen behöver tydliggöra vilka kvalitetskriterier som gäller både för ställföreträdarna själva och för det arbete de utför, och säkerställa att de efterföljs. Det behöver införas regler om en rimlig maximal gräns för antalet personer en ställföreträdare får företräda, detta för att undvika utnyttjande för ekonomisk vinning och att uppdragen inte klaras av med bibehållen hög kvalitet.

Åtgärder mot förbjudna och destruktiva äktenskap

Genom Tidöavtalet är det överenskommet att åtgärder ska vidtas mot förbjudna och destruktiva äktenskap, och arbete pågår hos regeringen. Det gäller inom samarbetsprojekt Migration och integration på områdena ”Breddad och skärpt lagstiftning mot hedersrelaterat förtryck och hedersrelaterade maktstrukturer” och ”Förhöjd straffskala och regelskärpningar mot barnäktenskap, tvångsgifte, månggifte och fullmaktsäktenskap”. Sverigedemokraterna har länge drivit politik för åtgärder mot förbjudna och destruktiva äktenskap och förutsätter att förslag läggs fram så snart som möjligt på dessa områden.

Arbetet mot hedersrelaterat våld och förtryck, våld i nära relationer, könsrelaterat våld och prostitution och människohandel är förstärkt genom en treårig satsning på 50 miljoner kronor per år 2024–2026 av Sverigedemokraterna och regeringen. Det ingår i budgetpropositionen för 2024. Jämställdhetsmyndigheten har fått i uppdrag att kartlägga och analysera förekomsten av arrangerade äktenskap, barnäktenskap, tvångsäktenskap och månggifte i Sverige. Jämställdhetsmyndigheten ska också undersöka i vilken mån det förekommer problem som enskilda kan möta på grund av svårigheter att få till stånd så kallade religiösa skilsmässor.

Flera olika myndigheter har utökade uppdrag på området. En nationell funktion inrättas dit de som är utsatta för hedersrelaterat våld och förtryck kan vända sig för rådgivning. Vidare är uppdrag att följa upp insatser, utveckla kunskapsstöd, ta fram statistik om försvunna barn och sprida kunskap förebyggande arbete genom stöd till föräldrar i hederskontext. Nya åtgärdsprogram tas fram.

Förtydliganden i sambolagen (2003:376) för att undvika informella barnäktenskap

Det förekommer ingen formell åldersgräns i sambolagen (2003:376). För att förtydliga och minimera riskerna för informella barnäktenskap bör regeringen därför utreda hur regleringen förhåller sig till informella barnäktenskap och om förtydliganden behövs i lagen. En person ska ha fyllt 18 år för att själv kunna välja att flytta hemifrån och bli sambo. Tillåtelse av en förälder eller vårdnadshavare behövs om man vill bli sambo

innan man fyllt 18 år eftersom föräldrar har ansvar för sina barn fram tills de fyller 18 år, även om de flyttar hemifrån.

Frivilliga val görs i dag där barn flyttar ihop med äldre personer; det gäller exempelvis unga par. Det förekommer även situationer där det som räknas som samboförhållanden i praktiken kan handla om informella barnäktenskap. Detta framgår av statistik från Statistiska centralbyrån, där det förekommer att flickor under 18 år har barn tillsammans med en äldre person samt lever i ett samboförhållande med den vuxne. Det ska inte föreligga risker för att barn lever i parrelationer i samboskap med vuxna personer.

Barnäktenskap

Inga barn i Sverige ska vara gifta, vare sig officiellt eller inofficiellt. Det förekommer att barn förs från Sverige och återkommer efter att ha gifts bort i ett annat land. Mörkertalet är stort. Många kommuner kan inte svara på hur många barn som saknas eller orsakerna till att de försvunnit, och handlingsplaner saknas i många fall för hur man ska agera i de fall barn förts utomlands.

I maj 2020 beslutade riksdagen att bifalla regeringens förslag i propositionen Ökat skydd mot hedersrelaterad brottslighet (prop. 2019/20:131), där förslaget var ett nytt brott, barnäktenskapsbrott, som kan ge fängelse i högst fyra år samt att det är straffbart att förmå eller tillåta ett barn att ingå äktenskap eller en äktenskapsliknande förbindelse. Även utreseförbud gäller som ska skydda barn från att föras utomlands i syfte att ingå barnäktenskap eller att könsstympas. Förbudet ska utgöra hinder mot att utfärda pass och utgöra skäl för att återkalla pass, och det ska vara straffbart att föra ut ett barn ur Sverige i strid med ett utreseförbud. Detta gäller från och med den 1 juli 2020.

Sverigedemokraterna vill se ytterligare skärpningar. Den nya lagen innebär framsteg, men de barn som utsätts behöver stödjas i större utsträckning och framfarten av ett sådant agerande behöver motverkas. Det behöver utredas hur en ny brottsrubricering som tar sikte på det lågintensiva våldet och förtrycket kan genomföras, vilket ska omfatta kriminalisering av gärningar som enskilt möjligtvis inte medför straffansvar eller som i kombination inte bemöts med det straff som graden av klander motiverar. En utgångspunkt kan vara lagstiftningen om kvinnofridskränkning, där de samlade brotten motiverar en straffskala som bättre sätter förtrycket i en kontext och en därav anpassad straffskala.

Det finns en problematik i samband med förbudet mot retroaktiv strafflagstiftning. De som tidigare tvingats till barnäktenskap står utanför det skydd som det nu föreslagna medför. Det finns därför anledning att utreda hur även dessa kan åtnjuta det skydd som nu kan komma på plats. En sådan lösning kan vara att stadga att denna typ av brott ska vara brottsliga över tid, till dess att tvånget och äktenskapet upphör. Ytterligare en åtgärd kan vara att civilrättsligt upphäva alla barnäktenskap. Det ska innebära en kriminalisering av att vara gift med en minderårig, oavsett hur äktenskapet eller de äktenskapsliknande förbindelserna kommit till.

Den föreslagna straffskalan för barnäktenskapsbrott, om fängelse upp till fyra år, är omotiverat låg, särskilt då det jämförs med straffskalan för andra likvärdiga brott och att det här är fråga om brott mot barn av mycket allvarlig karaktär. Barnäktenskap innehåller upprepade våldtäkter mot barn.

Ytterligare aspekter är att alla med konkret inflytande över de barn som tvingas till giftermål, och som på något sätt bidrar till att ett barnäktenskap kommer till stånd, ska bära straffansvar för detta. Att välja att inte agera för att förhindra att ett barnäktenskap äger rum bör rimligen också kunna anses som bidrag till äktenskapet och därmed också vara straffbart. Det ska gälla även för så kallade inofficiella äktenskap, som alltså aldrig rapporteras till Skatteverket. Utvisning ska, som särskild rättsverkan, alltid tillämpas för utländska medborgare.

Regeringen i samarbete med Sverigedemokraterna stärker från och med 2023 arbetet mot hedersrelaterat våld och förtryck. En treårig budgetsatsning görs på 50 miljoner kronor per år 2024–2026, vilket ska stärka skyddet mot våld och förtryck och förekomsten av barnäktenskap, tvångsäktenskap och månggifte ska kartläggas.

Tvångsäktenskap

En förstärkning av regelverket och flera åtgärder mot tvångsäktenskap är nödvändiga. Barnäktenskap och tvångsäktenskap är mer vanligt förekommande i Sverige nu och på senare år, på grund av invandringen som fört andra sedvänjor med sig. Det är vanligt förekommande inom området hedersrelaterat våld och förtryck. Barnäktenskap och tvångsäktenskap innebär brott mot de mänskliga rättigheterna och mot svensk lagstiftning. Det kan ske genom tvång eller att en person genom påtryckningar förmås att gifta sig mot sin vilja. Ingen person i Sverige ska tvingas att ingå ett äktenskap den själv inte valt.

Det finns inga återkommande undersökningar som kan visa på hur läget förändras eller utvecklar sig. Det är dock viktigt att få grepp om situationen och att kunna sätta in åtgärder för att förhindra att unga tvingas att gifta sig med någon de inte själva valt. Därför behövs återkommande undersökningar på området.

EU-rätten öppnar redan genom familjeåterföreningsdirektivet för en möjlighet att bekämpa denna typ av missbruk. För att garantera en bättre integration och förhindra tvångsäktenskap kan medlemsstater kräva att både utlänningen och anknytningspersonen i Sverige skall ha uppnått en viss lägsta ålder, dock högst 21, innan en familjeåterförening kan beviljas. Sverigedemokraterna har föreslagit en sådan ordning under många år, men först efter krisen 2015 valde regeringen att införa denna regel även i Sverige, genom den tillfälliga migrationslagen. I sitt slutbetänkande i september 2020 föreslog Migrationskommittén att denna regel skulle permanentas, vilket Sverigedemokraterna välkomnar. Vi anser dessutom att regeln ska vara tvingande och inte, som i dag, frivillig. Uppehållstillstånd skall vägras om någon av parterna är under 21, och det ska också omfatta all anhöriginvandring, inklusive i fråga om anhöriga till medborgare, arbetskraftsinvandrare och studerande.

Utöver vad som i dag är möjligt inom familjeåterföreningsdirektivet vill vi, för att motverka att unga i Sverige gifts bort mot sin vilja, höja åldersgränsen så att den mer liknar den som införts i bland annat Danmark. Där gäller att båda parter måste vara över 24 år för att äktenskapet ska användas som skäl för uppehållstillstånd i landet. Detta har, enligt danska källor, fungerat väl och medverkar till att färre personer utsätts för tvångsäktenskap. Resonemanget bakom regeln är att det generellt bör vara svårare att tvinga en 24-åring till äktenskap, då denne kanske hunnit utbilda sig, flytta hemifrån

och blivit ekonomiskt självständig, jämfört med en 18-åring som helt lever ett liv styrt av släkt och familj.

I mars 2024 gavs Socialstyrelsen i uppdrag att ta fram och sprida kunskap om det nya lagförslaget Ett utvidgat utreseförbud för barn.

En kunskapsbrist och brist på rutiner för att hantera dessa ärenden tycks förekomma. För att undvika att unga utsätts för tvångsäktenskap är det viktigt att lagen fungerar som det är tänkt. Det är redan olagligt att på olika sätt tvinga någon till äktenskap, men då det fortfarande förekommer är det nödvändigt att genom lag ytterligare markera mot äktenskap som inte frivilligt ingås av båda parterna. Därför ska lagen mot tvångsäktenskap skärpas och utvisning dömas ut vid allvarigare brott för utländska medborgare. Straffet bör också stå i proportion till brottet eftersom personen som utsätts för tvångsäktenskapet faktiskt berövats möjligheten att välja sitt eget liv. Äktenskap som redan ingåtts, och det genom tvång, hot eller psykologisk misshandel, ska ogiltigförklaras.

Arrangerade äktenskap och arrangerade kusingiften

Arrangerade äktenskap och kusinäktenskap är vanligt förekommande i flera länder i vissa delar av världen där klansamhällen är vanliga och hederskultur har stark påverkan. Detta står i strid med västerländska och svenska normer och värderingar kring kvinnors fria val och vår syn på äktenskap. I takt med en stor migration från främmande kulturer har dessa fenomen kommit att bli allt vanligare i Sverige, vilket leder till ett behov av att lagstifta i frågan.

För påtvingade äktenskap finns redan i dag en straffrättslig reglering, och i dessa fall ska naturligtvis varje förekomst beivras. Det finns dock skäl att se över huruvida kusinäktenskap eller andra äktenskap mellan individer med nära släktband alls ska erkännas i svensk rätt. Både Norge och Danmark har tidigare identifierat denna problematik och lagt förslag om aspekter av detta. Norge har föreslagit ett förbud mot kusinäktenskap, och i Danmark kan äktenskap mellan kusiner inte utgöra grund för anhöriginvandring. Även Sverige bör ta de steg som krävs för att motverka tillväxten av denna problematik.

Månggifte

Månggifte är inte tillåtet i Sverige och är straffbart. Trots det förekommer det att människor lever i vad som brukar kallas månggifte, på grund av att dessa ingåtts i ett annat land eller inofficiellt i Sverige. Månggifte ska aldrig erkännas när någon söker uppehållstillstånd i Sverige. Månggifte ska vara olagligt för alla i Sverige oavsett härkomst och ska bestraffas om det förekommer.

I regeringens lagförslag Förbud mot erkännande av utländska månggiften (prop. 2020/21:149) föreslår regeringen vissa strängare bestämmelser. Det är positivt. Däremot är det på flera punkter inte tillräckligt långtgående. Det saknas helt förslag om hur månggiften som finns i dag i Sverige ska upphävas. Trots att flera i den föregående utredningens politiska referensgrupp, där Sverigedemokraterna ingick, påtalade ett

behov av ett definitivt slutdatum för när alla kvarvarande månggiften måste vara upphävd, valde utredaren att inte gå vidare med ett sådant förslag.

Skärpt lagstiftning måste innebära att utländska polygama äktenskap aldrig erkänns i Sverige och att sådana äktenskap ska vara olagliga för alla i landet. Dessutom måste sådana äktenskap som redan har erkänts av svenska myndigheter upplösas. Regeringsförslaget saknar upphörandedatum då alla kvarvarande och tillkommande månggiften i Sverige upphör, vilket enligt oss bör införas. Vidare bör den föreslagna pysventilen med synnerliga skäl enbart få användas när någon part avlidit.

Vi menar även att otillåtna månggiften, i enlighet med den franska modellen, ska kunna få rättslig verkan och att den föreslagna möjligheten till erkännande av månggiften på grund av synnerliga skäl ska tas bort. Enligt franska regler gäller förbud mot alla månggiften och inga månggiften erkänns i landet, men för att skydda framför allt kvinnor som ingått i ett månggifte finns även en lag som innebär att ett månggifte som inte erkänns ändå kan få rättslig verkan. De som ingått i månggifte blir inte helt rättslösa. Behovet av rättslig verkan finns exempelvis då mannen i äktenskapet dött och endast den första frun skulle ärva mannen eller i fråga om arv till barn. Lagen ska alltså användas enbart när de rättsliga verkningarna för vissa individer som ingått i månggifte annars blir orimliga.

Regeringen bör återkomma med lagstiftning som innebär ett upphävande av de månggiften som ingåtts före den 1 januari 2021. I behandlingen av utskottsbetänkandet Förbud mot erkännande av utländska månggiften m.m. (bet. 2020/21:CU18) riktades ett tillkännagivande till regeringen om att den skulle återkomma till riksdagen med ett lagförslag där innebörden av undantagsreglerna ändras. Enligt riksdagen ska en utsatt person under vissa omständigheter kunna få ett rättsligt skydd utan att äktenskapet erkänns.

Mikael Eskilandersson (SD)

Roger Hedlund (SD)

Rashid Farivar (SD)

Björn Tidland (SD)

Mats Hellhoff (SD)